

Οι τελευταίες στιγμές του Αγ. Ιωάννου Χρυσοστόμου - Η αποκατάσταση μετὰ θάνατον

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

“Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν”!

Κόμανα του Ευξείνου Πόντου. 407 μ.Χ. Οι στιγμές είναι μοναδικές, μεγαλειώδεις! Ζητεί απ’ τον ιερέα να του δώσει ολόλευκη στολή, αφού εμοίρασε τη δική του. Ζητεί ακόμα να του βγάλουν τα πέδιλά του κι έτσι λευκοντυμένο να τον πλησιάσουν στην Αγία Τράπεζα.

Με υψωμένα τα τρεμάμενα χέρια του απευθύνει μπρός στο βωμό του Θεού την τελευταία του προσευχή και παίρνει “το φάρμακο της αθανασίας”. “Σώμα και Αίμα Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν την αιώνιον”. Στο πρόσωπό του απλώθηκε ένα φως ιλαρό. Έκανε το σημείο του Σταυρού κι’ εψέλλισε τη φράση που ήταν η επωδός της ζωής του όλης: “Δόξα τω Θεώ πάντων ἕνεκεν”!

Την ίδια στιγμή έγειρε το σώμα του στα χέρια του ιερέως που τον κρατούσε κι’ η

ψυχή του σαν περιστέρι φτερούγισε στον ουρανό!

Οι λιγοστοί πιστοί που βρέθηκαν εκεί περιποιήθηκαν το ιερό λείψανο. Λίγα δάκρυα, μα θερμά, έβρεξαν το αδυνατισμένο πρόσωπο, που μυριάδες λαού θα ήθελαν “τον τελευταίο ασπασμό τους” να του δώσουν. Στο απέριττο εκκλησάκι του αγίου Βασιλίσκου έψαλαν κατανυκτικά την αποχαιρετιστήρια ιερή ακολουθία στο μεγάλο νεκρό. Και με πόνο ύστερα κατέβασαν το μάρτυρα σ’ έναν τάφο δίπλα στον άλλο μαρτυρικό τάφο, του αγίου Βασιλίσκου.

Απ’ τα εξήντα χρόνια που βάσταξε η πολυκύμαντη, μα ηρωική ζωή του, εννιά χρόνια και εφτά μήνες έκανε Αρχιεπίσκοπος. Τα τρία χρόνια και τους τρεις μήνες απ’ αυτά κύλησαν στην εξορία. Πέθανε εκτοπισμένος, καθηρημένος ! Έπεσε η αλύγιστη δρυς, αφού δέχθηκε αλλεπάλληλα κτυπήματα στον κορμό της μετά την παράνομη “παρά την Δρυν Σύνοδο”. Τέλειωσε σαν ήρωας και μάρτυς από τις κακουχίες της οδοιπορίας. Και θάφτηκε εδώ μακριά απλά κι’ αθόρυβα κι’ έμεινε είκοσι εφτά χρόνια θαμμένος κοντά στο συμμάρτυρά του.

Μα όχι. “Μνήμη δικαίου μετ’ εγκωμίων”, διακηρύττει ο αιώνιος λόγος του Θεού. Τα μαύρα σύννεφα σκεπάζουν, μα δεν μπορούν να βλάψουν τον ήλιο. Ο ήλιος τα διαλύει. Και ο Χρυσόστομος δεν έλαμψε μόνο τότε που ζούσε σαν Αρχιεπίσκοπος. Η ακτινοβολία του θα συνεχισθή...

“Ανάλαβε τὸν θρόνον σου, ὦ πάτερ”!

Στο θρόνο του στην Πόλη, αφού ανέβηκαν πολλοί εχθροί του, το 434 έγινε Πατριάρχης ο Πρόκλος, που είχε κάνει γραμματεὺς του Χρυσοστόμου. Κάποια ημέρα που έπλεκε το εγκώμιο του Χρυσοστόμου, ο λαός εφώνηξε : “Ζητούμε να μας δώσουν τον επισκοπὸ μας Ιωάννη. Θέλουμε τα οστά του πατέρα μας” ! Τότε ο αυτοκράτορ Θεοδόσιος ο Β΄, γιὸς του Αρκαδίου, που είχε ὅμως διαφορετικὸ φρόνημα για το Χρυσόστομο ἀπὸ τον πατέρα του, ἔδωσε ἀμέσως διαταγή να μεταφερθὺν τα ἅγια λείψανά του ἀπ’ τα Κόμανα στην Βασιλεύουσα, στέλνοντας ἐκεῖ και συγκινητικὴ ἐπιστολή. Το αυτοκρατορικὸ αὐτὸ γράμμα τοποθετήθηκε πάνω στα ιερὰ λείψανα και η πομπή πήρε το δρόμο της ἐπιστροφῆς. Η ἐπιστροφή στη Βασιλεύουσα δεν είχε τίποτα το κοινὸ με τον πηγαισμό του. Ἦταν θριαμβευτικὴ ! Πολυάριθμα πλήθη, ιερεῖς και μοναχοὶ κατέκλυζαν τις πόλεις ἀπ’ ὅπου περνούσαν τα ιερὰ του λείψανα. Και στη Χαλκηδὸνα περίμενε το Μάρτυρα ολόκληρη η Κων/πολη! Ο αυτοκράτωρ, οι αυλικοί, η σύγκλητος, οι ἄρχοντες δέχθηκαν με τιμές και προσκύνησαν με σεβασμὸ τα λείψανά του.

Το πέρασμα στο Γαλατὰ εἶχε κάτι το ἀπερίγραπτα θριαμβευτικὸ. Το ταπεινὸ καΐκι που πριν χρόνια ἔκανε το ἀντίθετο δρομολόγιο το ἀντικαθιστοῦσε τώρα “η

βασιλική ναύς” ! Τα λιγοστά πλεούμενα, πολυάριθμα φωταγωγημένα καράβια με άρχοντες και λαό. Η πομπή στους δρόμους της Κων/λεως ήταν πρωτοφανής για τις εκδηλώσεις αγάπης και βαθυτάτου σεβασμού και τιμής απ’ τις μυριάδες του λαού. Δάκρυα και λυγμοί τον συντρόφευσαν ως την εκκλησία των Αγίων Αποστόλων, όπου είχε ετοιμασθή μεγαλοπρεπής ο τάφος του. Εδώ είχαν ταφή και ο Αρκάδιος και η Ευδοξία ! Μετά το τρισάγιο ο Αρχιεπίσκοπος Πρόκλος θέλησε να τον παρουσιάση στο λαό από το θρόνο του, απ’ όπου είχε κηρύξει πολλές φορές του Θεού το λόγο. Μια μυριόστομη τότε κρυαγή βγήκε απ’ τα πλήθη. Κραυγή πόνου και στοργής.

“Ἀνάλαβε τὸν θρόνον σου, ὦ πάτερ” !

Το φέρετρο κατέβηκε στον τάφο του και, πριν σκεπασθή, ο αυτοκράτωρ Θεοδόσιος έβγαλε την πορφύρα του και το κάλυψε. Ὑστερα με βουρκωμένα τα μάτια γονάτισε και του ζήτησε συγγνώμη για τον πατέρα και τη μητέρα του, παρακαλώντας τον να λησμονήση το κακό που του είχαν κάνει !

Η αλήθεια και η αρετή θριάμβευσε, όπως πάντα!

(Ἀπό το βιβλίο “Ο φλογερός μαχητής, Ιωάννης ο Χρυσόστομος” του Αρχιμ. Ιωάννου Γ. Ἀλεξίου, Ἔκδοση Γ΄, Ἀδελφότητος Θεολόγων ἡ “Ζωή”, σελ. 184-188)

Πηγή: ιστοσελίδα Ιεράς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης